

Europa ja ha deixat clar: el més prioritari és aquell que connecta la Mediterrània amb el trànsit de mercaderies asiàtic. Farem força, a més, perquè els diputats valencians del PSOE i del PP voten a favor dels interessos propis.

—**Sou un agosarat.**

—Potser sí, però és que el corredor mediterrani també interessa a l'estat espanyol. Cal canviar la mentalitat que impera allà segons la qual allò que convé a l'estat espanyol sempre ha de passar per Madrid. Haurem de vigilar, doncs. En ocasions el PSC es troba amb aquesta dicotomia.

—**I sempre la resolen igual.**

—Veurem què passa.

—**Aigua. Si es reobre el debat sobre el transvasament de l'Ebre, Compromís s'hi oposarà? Acceptaríeu un minitransvasament a les comarques de Castelló?**

—En principi, ens hi oposarem. Sóc de la Ribera i he patit de manera evident la fuita de l'aigua cap a unes altres comarques. Poca broma amb l'aigua, que és un recurs escàs i hem de fer-lo servir amb delicadesa. Hem de caminar cap a una nova cultura de l'aigua i administrar-la més bé. La batalla podria reobrir-se a les comarques del sud, però allà, amb el manteniment del Tajo-Segura, l'aprofitament dels sobrants del Xúquer i les dessaladores que s'hi han activat, el problema hauria d'estar solucionat. Hem de frenar, però, l'interès d'aquells que volen l'aigua per a especular-hi, com per exemple Andrés Martínez [president de la junta de regants del Vinalopó].

—**Teniu cap esperança que es reforme el model de finançament autonòmic i que l'estat abone als valencians els 8.000 milions de deute històric?**

—Com en el cas de la llei electoral, ens cal un finançament més just. No podem pagar-ne 100 i rebre'n 50. Si estiguérem més ben finançats, la Generalitat i els nostres ajuntaments disposarien de més recursos per a atendre les persones com cal. I també reclamarem el deute històric, és clar.

—**Rajoy seria més sensible a l'Espanya plural que no ho ha estat Zapatero?**

—No. Per això ens cal un accent valencià a Madrid. No anirem contra ningú, però hi aportarem pluralitat.

Victor Maceda

Miquel Ensenyat (Oxford, 1969), educador social, batlle d'Esporles, és el cap de llista del PSM-Iniciativa Verds-Entesa-Equo per les Balears.

“Per primera vegada, ens trobam en condicions reals d'obtenir l'escó”

Què ofereix la coalició?

—Primer de tot, allò mateix que és l'essència ideològica de la coalició: progressisme, nacionalisme i ecologisme. Són els tres eixos fonamentals ideològics que oferim i que ens diferencien de les dues ofertes dels partits estatals. La nostra oferta, a més, és una proposta que beneficia tots els ciutadans de les illes Balears: trencar el bipartidisme. La nostra mera presència en campanya ja serveix per a recordar, malgrat que tants vulguin que s'oblidi, que no triam entre dos candidats a president del govern central, sinó entre candidats a les cambres legislatives. A més, nosaltres oferim representants seriosos que treballin per les Balears. L'indicador més clar que ho necessitam és que els que ens havien d'haver representat en el passat, congressistes i senadors, no han evitat que les Illes continuïn pagant molt i rebent poc. És a dir, no han fet la seva feina.

—**Contra la crisi econòmica, què s'hi pot fer?**

—No patim just una crisi econòmica. És també social i política. És tot el model, que fa aigües pertot. Durant la legislatura vinent n'ha de sortir un altre, de model, o bé es refermarà el que hi ha. Es tracta de triar entre continuar injectant doblers a la banca, que té una fam de doblers infinita, o que l'administració pública sigui capaç de planificar l'economia. El primer model és el de les desregulacions del sistema financer, com ha passat des dels anys 80. El segon és el de la planificació.

El primer és l'anglosaxó. El segon, el nòrdic. Es tracta de triar, en fi, entre el model de l'especulació, que no crea riquesa sinó rics, i el model de més justícia social. El nòrdic és el model que pretenem nosaltres: el de tornar regular els mercats, controlar més la banca...

—**Difícil missió.**

—És complicat a causa de la globalització econòmica, però s'ha d'intentar. Jo sempre pos un exemple pràctic. Fa poc temps, l'Ajuntament d'Esporles —del qual som el batlle— es va trobar que Endesa li tancà la llum de l'escola pública. El consistori no rep els doblers que hauria de rebre del Consell de Mallorca, del govern, del govern central ni d'Europa. Ens deuen 1,4 milions d'euros, que per a un ajuntament d'un poble de 4.900 habitants és moltíssim. En vista d'això, prioritzam les despeses. Pagam primer els proveïdors petits, començant pels locals, i negociam amb els grossos. Mentre negociàvem amb Endesa, ens tallaren la llum de l'escola. Això és el model actual: una empresa que l'any passat va guanyar 8.000 milions d'euros ha tancat la llum a una escola pública d'un petit poble. Aquest és el model que volem perpetuar?

—**Veig que la campanya que fa la coalició és sobretot econòmica i social.**

—És també nacionalista i ecologista, i tant que sí. Però és que ens trobam en un moment terrible que requereix posicions de política socio-econòmica molt clares. Les implicacions són enormes. Volem que es privatitzin serveis públics

de tota mena, com passarà si guanya la dreta? Volem que l'administració pública quedi reduïda al mínim? Volem que es privatitzin aeroports, loteries, televisions autonòmiques, l'educació, la sanitat...? Realment, volem tot això? Idò això és justament el que hi ha en joc.

—**No s'ha de retallar la despesa?**

—S'ha de retallar tota aquella que no sigui necessària. N'hi ha que és escandalosa. Per exemple, 690.000 euros en paneres de Nadal per a regalar per part de la Casa de la Moneda. Això és un desbarat. És una anècdota, però significativament escandalosa. L'administració s'ha de reformar, retallant-la però per a fer-la més àgil, més operativa i més representativa. Dissortadament, la tendència fins ara ha estat exactament la contrària.

—**Ve una altra onada conservadora, com al maig passat?**

—Segons les enquestes, el PP pujarà molt en escons. Però si es miren amb detall també es veu que pronostiquen que entrarem a la Cambra molts més partits que fins ara no hi teníem representació. I això és molt important perquè dóna més veus, més pluralitat al Congrés. Al cap i a la fi, vivim en una societat plural i les cambres de representació política han de ser això mateix: representatives d'aquesta pluralitat. El bipartidisme és contraproduent i, sobretot, no reflecteix la realitat social.

—**Com l'avaluau, el govern de Zapatero?**

—Zapatero es pot resumir en allò que deim en bon mallorquí: "Arrancada de cavall, arribada d'ase." Crec que tenia bona voluntat, allò del tarannà diferent... però això no basta. Arribà un moment que com a president del govern central s'havia d'haver plantat davant les exigències d'Europa. De fa un any i mig aplica reformes totalment conservadores. No hi veig diferència amb el PP. Però no és només ara. Recordem que en Pepiño Blanco va dir que "rebajar impuestos es de izquierdas". No ho és ni ho ha estat mai, sobretot rebaixar-ne als més rics. Com tampoc no n'era, de progressista, el *xec nadó*. Perquè ens volien fer creure que era progressista que futbolistes que cobren milions d'euros l'any també cobrassin els 2.500 pel fet de tenir un nin. Absurd. L'esquerra ha de procurar

MIQUEL PAYERAS

el repartiment equitatiu de la riquesa. I el govern de Zapatero no ho feia abans ni molt manco ara, amb les mesures de contenció de la despesa. I després de tot això, quan es convoquen les eleccions, ens vénen a corre-cuita amb l'impost "als qui més tenen" que ells havien rebaixat.

—**El PSM i els coalitzats tenen opcions reals d'assolir l'escó?**

—Sí, per primera vegada ens trobam en condicions reals d'obtenir l'escó. Per un seguit de raons diverses. Primera, perquè nosaltres [el PSM] venim d'un procés de consolidació, després d'uns anys de mar moguda, que ha portat al resultat de la coalició que tenim amb Iniciativa Verds i Entesa, en què hi ha harmonia entre els socis. Va anar molt bé a les eleccions autonòmiques i novament presentam una oferta electoral nítida i contrastada. En segon lloc, en aquests moments tenim una conjuntura relacionada amb el pronòstic de descens del PSOE, que objectivament ens ha de beneficiar. En tercer lloc, venim de les eleccions autonòmiques, en què obtinguérem més de 40.000 vots, i crec que els podem mantenir i fins i tot superar el 20 de novembre. En quart lloc, molta gent ha visualitzat la bona feina de Pere Sampol al Senat [entre el 2007 i 2011 fou senador en representació del Parlament balear] que ha permès d'entendre la necessitat d'una veu nacionalista a Madrid. En cinquè lloc, ara no depenem exclusivament dels mit-

jans de comunicació tradicionals, com abans, sinó que podem fer arribar el nostre missatge a molta gent gràcies a les xarxes socials. Per tot això crec que per primera vegada tenim oportunitats serioses d'assolir l'escó.

—**L'acord polític del PSM amb Solidaritat i l'aliança electoral amb Equo no són contradictoris?**

—No. N'hi ha que volen vendre Equo com un partit estatal i no ho és. És un esforç de coordinar tota la xarxa verda política que existia. I a les Balears la referència d'Equo és Iniciativa Verds, que són els nostres aliats. No hi veig cap contradicció amb el fet que, per una altra banda, tinguem un acord polític de col·laboració amb Solidaritat.

—**Tanmateix, el dirigent d'Equo Juan López de Uralde diu exactament el mateix que defensa José Ramón Bauzá, president del PP i del govern, sobre l'elecció de llengua a l'escola. No és estrany, això, en un aliat d'un partit nacionalista com el PSM, que ha arribat a un acord amb un partit independentista com Solidaritat?**

—Varen ser unes declaracions totalment desafortunades de qui representa Equo a Madrid. A les Balears, el representa David Abril i ell, naturalment, defensa en aquest tema exactament la mateixa posició que el PSM i Entesa, que som els altres socis de coalició.

Miquel Payeras